

عنوان مقاله:

امر به معروف و نهی از منکر از منظر عرفانی (با تکیه بر اسرارالتوحید)

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 8، شماره 29 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

جلیل مشیدی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اراک

یوسف اصغری بایقوت - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اراک

خلاصه مقاله:

امر به معروف و نهی از منکر موجب سلامت تعاملات و رفتارهای اجتماعی و ضامن اجرای اصول و قوانین در جامعه اسلامی است. هر چند همه فرقه ها و مکاتب و زیرمجموعه های جامعه اسلامی به گونه ای به این اصل معتقدند، از نظر شروط اجرا و چگونگی انجام آن تفاوت هایی میان آنها دیده می شود. هدف این مقاله بررسی شروط و چگونگی اجرای این اصل در میان عرفا با تکیه بر اسرارالتوحید است. بوسعید به این آموزه دینی توجه خاصی داشته است، اما تسامح و تساهل و آزاداندیشی وی و توجه به خلوص نیت در رفتار اشخاص موجب شده است که در مورد رفتار مرتکبان منکر خشونت و سختگیری نداشته باشد. از سویی بوسعید در ادای این فریضه بر اساس حال و مقال و شناخت شخصیت گناهکار، موثرترین و آسان ترین روش را پیش می گیرد که شامل روش زبانی، لطف و مهربانی در راستای ایجاد دگرگونی رفتار گناهکار و ... است.

کلمات کلیدی:

امر به معروف، نهی از منکر، شریعت، عرفان و تصوف، تساهل و تسامح، اسرارالتوحید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856820>

